

WIE WAS DE AUTEUR VAN DE BRIEF AAN DE HEBREEËN?

Door: Jerry Lockhart

Geplaatst door Mike Schroeder

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1946

Voorwoord door: Mike Schroeder

Ieder boek in de sectie van het Nieuwe Testament heeft een menselijke auteur (dat wil zeggen: een man die de openbaring zelf neerschreef of dat hij het vertelde aan een schrijver die het dan voor hem opschreef) behalve één, dat is de brief aan de Hebreëen. Vanwege de plek waar het is geplaatst, volgende op de brieven van Paulus, en de taal op sommige plaatsen, is het een wijdverbreid geloof onder uitleggers van de Bijbel dat de auteur inderdaad de apostel Paulus is. De volgende verhandeling, door Pastor Jerry Lockhart, komt met sterke argumenten waarom dat niet het geval kan zijn.

Jerry Lockhart:

Omdat geleerdheid niet mijn sterkste punt is laat ik me leiden door eenvoudige dingen die worden gevonden door eenvoudige studie gewoontes die eenvoudige verklaringen geven om te definiëren wat er staat.

Ik geloof het Boek, De Bijbel. Het Woord van God. Ik beperk niet zijn voortgaande vermogen om een verandering aan te brengen in wat ik geloof. Echter, ongeveer twintig jaar geleden vroeg een reeds overleden vriend van mij of ik hem wilde helpen om een King James Bijbel te maken en te publiceren met daarin als bijlage de door Paulus geschreven brieven, als hulp bij studie en in chronologische volgorde, zoals Paulus ze heeft geschreven. Ik dacht: "Wat een geweldig goed idee!". Toen realiseerde ik me dat hij geloofde dat Paulus de brief aan de Hebreëen heeft geschreven en ik geloofde dat niet.

(Amos 3:3: Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?). Ik vond het idee van mijn vriend goed en ik mocht mijn vriend ook wel. Ik wou het idee laten werken. Ik besloot dus om mijn positie te heroverwegen door de brief aan de Hebreëen opnieuw te bestuderen en mijn eigen opinie opnieuw beoordelen. Na verder onderzoek kon ik niet anders dan bij mijn overtuiging blijven dat Paulus de brief aan de Hebreëen niet heeft geschreven. Het gevolg hiervan was dat we niet gezamenlijk een Bijbel zouden uitgeven. De lijst met punten die ik heb geschreven heb ik eerst naar een andere broeder gestuurd die ook geloofde dat Paulus de auteur was. Ik vroeg hem om te bewijzen dat ik het niet goed had, hij heeft echter nimmer gereageerd.

Waarom dit probleem opkomt en waarom het verdeeldheid brengt laat ik open voor discussie.

Maar, voor de goede orde, als iemand wil dat de gemeente op de één of andere manier “geestelijk Israël” is dan geloven ze blijkbaar dat Paulus de brief aan de Hebreëen heeft geschreven.

Als iemand gelooft dat de gemeente (het Lichaam van Christus) is begonnen met Pinksteren, geloven ze blijkbaar dat Paulus de brief aan de Hebreëen heeft geschreven.

Als ze denken dat Paulus de eerste was die in het Lichaam van Christus is gered en geloven dat daar ook de 12 Apostelen bij horen samen met allen in het eerste gedeelte van Handelingen, geloven ze blijkbaar dat Paulus de brief aan de Hebreëen heeft geschreven.....is dit volgens een bepaald patroon?

Toen de Baptisten prediker Paige Patterson vele jaren geleden een boek heeft geschreven waarin hij beweerde dat hij geloofde dat de schrijver van de brief aan de Hebreëen Lukas was veroorzaakte dat veel opschudding.

Hij verkocht het boek aan hen die hadden vertrouwd op de theologen die hadden geleerd dat Lukas een Heiden was. Ongelofelijk! Patterson zaaide in zekere zin twijfel over het auteurschap van Paulus maar bracht een geheel nieuwe scenario naar voren! Namelijk dat een Heiden, zoals Lukas, de auteur was! Het gevolg was dat het boek nauwkeurig werd onderzocht.

Als Lukas het boek had geschreven dan:

1)-was hij waarschijnlijk niet een Heiden. En:

2)-Paulus deed het dus ook niet.

Dit was een groot dilemma voor hen die wensten dat één van beiden het zou zijn.

Ik weet niet wie het heeft geschreven. Ik denk dat niemand dat weet. Ik geloof dat het niet de bedoeling van de Heer is om het te weten. Als Hij die bedoeling wel had dan zou Hij het ons hebben verteld, maar Hij deed het niet. Laat ons naar enige redenen kijken waarom Paulus het niet geweest kan zijn.

(Als ik voor de Heer verschijn en het blijkt dat ik hierover fout ben dan is dat goed).

Het is Zijn boek en Hij kon een ieder de auteur er van maken, zelfs Paulus, zonder mijn goedkeuring. Maar op de één of andere manier heb ik een beter begrip nodig aangaande deze dingen:

1)-In de dertien Nieuw Testamentische boeken, Romeinen tot en met Filemon, is het eerste woord in vers 1: “Paulus”. In de brief aan de Hebreëen is het eerste woord “God”. Als God ons wil laten geloven dat Paulus die brief heeft geschreven dan dringt de vraag zich op: waarom zou God dat voorbeeld dan hebben veranderd.

Bovendien zegt Paulus in 2Thess.3:17:

“De groetenis met mijn hand, van Paulus; hetwelk is een teken in iederen zendbrief; alzo schrijf ik”.

Als u zoekt naar zijn naam is het voortdurend het eerste woord. Maar de naam van Paulus is niet te vinden in de brief aan de Hebreëen.

2)-In Hebr.2:3 zegt de schrijver:

“Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem (Jezus) gehoord hebben;

Degenen die Hem gehoord hebben zijn de twaalfen of misschien ook wel de 120 personen van Hand.1:15, maar niemand van dezen verkondigde zaligheid aan Paulus. Gal.1:11 en 12 beweren dat Paulus het (zijn) evangelie door rechtstreekse openbaring van Jezus Christus heeft ontvangen en in Gal.2:6 zegt hij:

“En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht.

Hier blijkt toch duidelijk uit dat Paulus niet de schrijver is van de brief aan de Hebreëen.

3)-Paulus, in zijn presentatie van het evangelie van Christus als “de kracht Gods tot zaligheid.....”, verwijst nimmer naar onze Heer als priester en ook leerde hij op geen enkele wijze het priesterschap. Niets van hetgeen wordt geschreven over de Gemeente, het lichaam van Christus, is in de Bijbel verbonden met het priesterschap.

En toch zegt de auteur van de brief aan de Hebreëen dat zijn toehoorders weten dat:

A)-Christus hun Hogepriester is. (Hebr.3:1).

B)-Christus is hun Apostel. (Hebr.3:1).

In Romeinen tot en met Filemon verwijst Paulus drie keer naar zichzelf als onze Apostel en in de context nog eens veertien keer. Dit is niet in overeenstemming met Hebreëen 3 vers 1; als Paulus de brief aan de Hebreëen zou hebben geschreven dan hebben degenen aan wie de brief is gericht twee Apostelen. De Gemeente, het Lichaam van Christus, moet een Hoofd hebben en niet een priester. (Kol.2:19). Ten tijde dat we bij het boek Hebreëen komen hebben we reeds een Apostel (Rom.15:15-19).

Het priesterschap wordt dan ook volledig uiteengezet aan de Hebreëen, aan wie dit is geschreven, in de daaropvolgende hoofdstukken 4, 5, 6, 7, 8, 9, en 12:22-25. De Hebreëen, die “koningen en priesters” blijken te zijn volgens Op.1:6, hebben immers een Hogepriester nodig en die hebben ze in de persoon van Christus. (Hebr.3:1).

4)-De Apostel Johannes maakt, in Joh.1:17, melding van Mozes en Jezus Christus in één en hetzelfde vers en vergelijkt Israël, als volk onder de Wet, (gegeven door Mozes) met het Israël dat een nieuw volk werd (Mt.21:43) door de genade en waarheid door Jezus Christus geworden. In Hebr.3:2-6 wordt een vergelijking gemaakt tussen Mozes en Christus om te laten zien dat elk van hen een “huis” had. Toen Mozes de wet onderwees begreep Israël hoe ze gerechtigheid konden verwerven. Insgelijks, als Christus de 12 Apostelen onderwees, moesten ze de toepassing begrijpen van de wet zoals aangegeven in de Bergrede, Matth.5, 6 en 7. In beide “huizen” is ingeprent: “...indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden. (Hebr.3:6b). Christus onderwees deze leer van “volharden tot het einde” in Matth.24-13-15 en Markus 13:13.

Dit is in tegenstelling tot de leer van Ef.2:8-10 en is in schril contrast met de leer van: “.....het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel..... gebouwd wordt tot een woonstede Gods....” (Ef.2:19-22). Wij zijn niet ZIJN huis, wij zijn Zijn Lichaam. Het “huis” in de Schrift is het “huis Israëls”.

5)- Grote zekerheid tot de zaligheid komt tot ons door Paulus met vermelding op vele plaatsen, Kol.1:12; Rom.8:15-17; 1Kor.3:22-23; Gal.3:26 en andere, dat we alreeds deelgenoten zijn van Christus door de Vader en de Geest. In Hebr.3:14 is er een gigantisch **ALS** betreffende deze mensen om deelgenoten te worden van Christus. Kan dezelfde boodschapper van God deze dingen hebben geschreven? Ik denk van niet. God is niet schuldig aan misleiding.

6)-De leer dat iemand zijn zaligheid kan verliezen komt veel voor in de brief aan de Hebreëen. In Hebr.4:1; 6:4-6; en in 10:26-27. Iedereen die de fout ingaat en opzettelijk zondigt verliest niet alleen zijn hoop op de zaligheid maar ze kunnen, net als Ezau, geen plaats des berouws meer vinden en kunnen niet vernieuwd worden. Hun enige verwachting is er één van verdoemenis en veroordeling door de Heer. Dit is waarlijk de leer van Israël vanaf het begin. Merk op dat Christus dit leerde, in Matth.24 en 25, in combinatie met de verwachting van de zevenjarige periode van de Grote verdrukking. Daniël 9-11 spreekt zeer duidelijk over de profetie van de zeventigste week. Openbaring 2 en 3 vertelt ons van die gemeenten die zulke dingen zullen meemaken in de toekomst. Onze Apostel Paulus vertelt ons in Rom.5:9; 1Thess.1:10; 1Thess.5:9 en 2Thess.1:7-10 dat wij niet deel zullen nemen aan de profetische tijd van “de benauwdheid van Jacob”. (Jer.30:7).

7)-Paulus schreef door al de brieven, Romeinen tot en met Filemon, dat wij bevestigd zijn door het evangelie van Christus. (Rom.1:11-16; 16:25-26; 1Kor.1:17-21) en dat we vergeving hebben ontvangen voor al onze zonden

(Rom.5:11; Kol.2:13; 2Kor.5:19). De auteur van de brief aan de Hebreëen vertelt zijn toehoorders dat het nieuwe verbond gereed staat om te worden ingevoerd wanneer Christus terug komt, en dan zullen ze vergeving ontvangen (“verzoening”) als die belofte wordt vervuld (Hebr.8:8-13; 9:27-28), welks in overeenstemming is met de leer van Petrus en de twaalven (Hand.3:19-21); maar verschilt met wat Paulus zegt dat wij, de Gemeente, het Lichaam van Christus, alreeds hebben ontvangen.

8)-“Rust” komt voor degenen aan wie de Hebreënbrief is geschreven als ze niet afvallen (Hebr.3:12 en 4:11). Het Lichaam van Christus is, in de boeken die Paulus schreef, alreeds volmaakt (Kol.2:9-10), en heeft deze positie ontvangen tengevolge van het werk van Christus, God de Vader, en de Heilige Geest (lees Ef.1:12-14 en Ef.2:4-10). We kunnen ons niet bevinden in beide posities, aan de ene kant ons zorgen maken om “het te verliezen” en tegelijkertijd verzegeld te zijn. Een Heilig en een Rechtvaardig God moet een verandering van “bedeling” invoeren betreffende deze dingen of onrechtvaardig zijn naar de één of naar de ander. Met andere woorden, we kunnen niet in het Lichaam van Christus met zijn beloften zijn en tegelijkertijd in de Hebreeuwse “gemeente van de eerstgeborenen” met zijn voorwaardelijke positie. Waarom zouden we dan nog Paulus onze Apostel noemen als hij schrijft aan iemand wiens leer diametraal (tegenovergesteld) is?

9)-De Hebreeuwse auteur rekent zichzelf, in de passage in hoofdstuk 10, met degenen die “moedwillig zondigen” (Hebr.10:26), etc. Als dat het geval is dan kan Paulus daar alleen bij aanwezig zijn als hij heeft gelogen in Rom.8:31-39; Ef.2:4-10; en Gal.2:18-20. Hij, sprekende als een heilig Gods man, geleid door de Heilige Geest, kan niet over zijn eigen zonde, of zonden van beide kanten, schrijven en het aanbevelen als leer in het Heilig Woord van God.

10)-In hoofdstuk 13 vertelt de schrijver deze mensen dat ze hun voorgangers moeten gehoorzamen (vers 7 en 17) en zich aan hen moeten onderwerpen zoals we dat ook vinden in het Oude Testament waar de heiligen de priesters en de leiders volgden. Maar Paulus, de Apostel der Heidenen, zegt dat we hem moeten volgen zoals hij Christus volgt (1Kor.11:1) en verzekerd ons daarna dat hij geen heerschappij voert over ons of over ons geloof – 2Kor.1:24. Veeleer is het de leer aangaande het Lichaam van Christus waarvoor we allen persoonlijk moeten verschijnen voor Christus – zie Rom.14:10 en 12; 1Kor.3:12-15; 2Kor.5:7-10).

11)-De Hebreeuwse auteur verwachtte te worden wedergegeven aan het volk waaraan hij schreef, zie Hebr.13:19. Als Paulus dit heeft geschreven in het begin van zijn bediening, zoals sommigen beweren, zou hij niet waarheidsgetrouw zijn geweest omdat hij wist dat het zijn roeping was om naar de Heidenen te gaan. Als Paulus dit zou hebben geschreven aan het einde van zijn bediening, zoals

sommigen beweren, zou hij niet waarheidsgetrouw zijn geweest omdat hij wist, vanuit 2Tim.4:6-8 dat “*de tijd mijner ontbinding is aanstaande*”.

Gezien in het licht van deze 11 items: Hoe kan Paulus de auteur zijn geweest van de Hebreënbrieff? Ik geloof niet dat hij dat heeft gedaan.

Ik hoop dat dit enig licht geeft op deze controverse.

Mijn gebed voor u aangaande deze studie is niet dat u het met me eens bent. Wordt het veeleer eens met de Waarheid van de Heer. Als u denkt dat ik fout zit in deze studie, laat het me dan weten. Leg me, naar de Schrift, uit waar ik fout zit en ik zal dat niet terzijde stellen. Ik zal het bestuderen en veranderen wat veranderd moet worden. Als het Woord onze gids is, moeten we komen tot de kennis der waarheid er van....en daarbij gehoorzamen 1Kor.1:10.

Moge de Heer u zegenen in Zijn dienst.

Jerry Lockhart is pastor van de Berean Bible Church in New Braunfels, Texas.

Vertaler: L. H. Meijer.

E-mail: l.h.meyer@ziggo.nl